

उप

उप

उप

तत्पर्यायः । परिच्छेदः २ परिवर्हः ३ तन्त्रम् ४ ।
इति हेमचन्द्रः ॥ भोजनादौ व्यञ्जनादि ॥ यथा ।
“तस्मादन्नं प्रधानं पूपादिकान्तु उपकरणत्वेन
शक्तानामावश्यकम्” ॥ इति आद्रतत्त्वम् ॥ पूजादौ
नैवेद्यादि । ऋगवन्व्यादौ जालादि ॥

उपकारः, पुं, (उप + कृ + घञ् ।) उपकृतिः ।
“उपकारापकारौ हि लक्ष्यं लक्षणमेतयोः” ।
इति भाषः । २।३७ ॥ “ह्यतोपकारेव रतिर्बभूव” ।
इति कुमारः । ३।७३ ॥ विकीर्णपुण्यादिः । इति
हेमचन्द्रो मेदिनी च ॥

उपकारिका, स्त्री, (उपकरोतीति । उप + कृ +
खुल् + टाप् + इत्वम् ।) उपकारकर्त्री । पिष्ट-
भेदः । इति मेदिनी ॥ राजगृहम् । इत्यमरः ॥
कुशूलः । मरायि इति भाषा । इति केचिदाङ्क-
रिति भरतः ॥

उपकारी, स्त्री, (उपकारयतीति । उप + कृ + णिच्
+ अच् + डीष् ।) राजगृहम् । इति भरतदृष्ट-
द्विरूपकोषः ॥

उपकारी, [न्] चि, (उपकरोतीति । उप + कृ +
णिनि ।) उपकारविशिष्टः । उपकारकर्त्ता । “उप-
कारिणि विश्वेभ्यः शुद्धमती यः समाचरति पापम्”
इति हितोपदेशे मित्रलाभे ॥

तत्र दानादानविधिर्यथा । हरीतः । अथासद्-
त्रयदानमस्यै यच्च दत्त्वा परितप्यते तर्ह्यदान-
मफलं यच्चोपकारिणे ददाति ॥ उपकारिणे व्यस-
नोपकारिणे । तदितरोपकारिणे तु दत्तः ।
“मातापितृगुरुभ्यो मित्रे विनीते चोपकारिणे ।
दीनानाथविशिष्टेभ्यो दत्तान्तु सफलं भवेत्” ॥
इति शुद्धितत्त्वम् ॥ किञ्च ।

“उपकारिषु यः शोधुः स साधुः सद्भिर्ब्रह्मते ।
समदृष्टिर्भवाशु त्वं सर्वभूतेषु केशव” ॥
इति जैमिनीये आश्वमेधिके पर्वणि ११ अध्यायः ॥

उपकार्यः, चि, (उप + कृ + ण्यत् ।) उपकारोचितः ।
इति मेदिनी ॥

उपकार्या, स्त्री, (उपक्रियते इति । उप + कृ +
ण्यत् + टाप् ।) राजगृहम् । इत्यमरः ॥ (पट-
भवनम् । यथा, रघौ ५। ४१ ।

“तस्योपकार्यारचितोपचारा
वन्द्येतरा जानपदोपदाभिः” ॥

“शत्रुघ्नप्रतिविहितोपकार्यभार्यः,
साकेतोपवनसुदारमधुवास” ॥ इति च १३।७६ ॥
कुशूलः । मरायि इति भाषा । इति केचिदाङ्क-
रिति भरतः ॥

उपकुक्षिः, स्त्री, (उप + कुक्ष + कि ।) सूर्यप्रकाशजो-
रक्तः । इति रत्नमाला ॥ (हृद्यजोरक्तशब्देऽस्य
गुणादयो बोध्याः ॥)

उपकुक्षिका, स्त्री, (उप + कुक्ष + खुल् + टाप् ।)
हृद्यजोरक्तः । सूर्यप्रकाशः । इत्यमरः ॥

“कारवी कारवी तद्विद्वेषो सोपकुक्षिका ।
मल्लयज्ञनभोज्येषु विविधेष्ववचारिता” ॥

इति रत्नस्थाने ४६ अध्याये सुसुतेनोक्तम् ॥

उपकुम्भः, स्त्री, (कुम्भस्य समीपे ।) कुम्भसमीपम् ।

इति व्याकरणम् ॥

उपकुम्भाङ्गः, पुं, (उप + कृ + शानच् ।) ब्रह्मचर्या-
नन्तरं यो गृहस्थो भवति सः । इति पुराणम् ॥
(ह्यतोपकारः । यथा हितोपदेशे सुहृद्भेदे,—
“यतोऽनुपकुम्भाङ्गो न कस्यापि उपायनं गृह्णीयात्” ॥)

उपकुल्या, स्त्री, (उपकोलति । कुल संस्थाने बन्धुषु
च । अघ्न्यादिः ।) पिण्णी । इत्यमरः ॥ पिण्ण
इति भाषा । “हृद्योपकुल्या मगधी” इति वैद्यक-
रत्नमाला ॥ “उपकुल्योभया शौखी” इति भाव-
प्रकाशे पूर्वखण्डे प्रथमभागे । गुणादिकमस्य
पिण्णीशब्दे ज्ञातव्यम् ॥ (उपगता कुल्यामिति
वाक्ये वाच्यलिङ्गः । ह्यचिमसरः समीपम् ॥)

उपकूपजलाशयः, पुं, (उपकूपं कूपसमीपे यो जला-
शयः ।) कूपसमीपे शिलादिनिबद्धपशुपानार्थ-
ज्ञतकूपोद्भूताम्बुस्थानम् । इत्यमरः ॥

उपक्रान्ता, [ऋ] चि, (उप + क्रम + ढच् ।) उप-
क्रमकर्त्ता । आरम्भकर्त्ता । इति व्याकरणम् ॥

उपक्रमः, पुं, (उप + क्रम + घञ् ।) नौदात्तोपदेशस्य
इति न वृद्धिः । ज्ञात्वारम्भः । अयमस्योपायः
अनेनैतत् सिध्यतीति ज्ञात्वा प्रथमारम्भः । उपघा-
राज्ञा धर्मकार्यार्थभयैः अमात्यादेर्यत् परीक्षणं
भावतत्त्वरूपम् ॥ प्रक्रमः । प्रथमारम्भः ।
इत्यमरः ॥ विक्रमः । चिकित्सा । इति मेदिनी ॥

पलायनम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (उपायः । यथा,—
“सामादिभिरुपक्रमैः” ॥ इति मनुः । ७। १०७ ।
आरम्भः । यथा,—“रामोपक्रममाचख्यौ रक्षः-
परिभवं नवम्” ॥ १२।४२ । इति रघुः । “उप-
क्रम्यते इत्युपक्रमः कर्मणि घञ् । रामस्य कर्तुरुप-
क्रमः रामोपक्रमं रामेणादौ उपक्रान्तमित्यर्थः ।
उपचोपक्रमं तदाचिख्यासायामिति कौवलम्” ॥
इति तट्टीका ॥)

उपक्रोशः, पुं, (उप + क्रुश् + घञ् ।) निन्दा । इत्य-
मरः ॥ (यथा, रघुः । २। ५३ ।
“राज्येन किं तद्विपरीतवृत्तेः
प्राणैरुपक्रोशमजीमसैर्वा” ॥)

उपक्रोशा [ऋ] पुं, स्त्री, (उप + क्रुश् + ढच् ।)
गर्भः । इति श्रीभागवतम् ॥ निन्दकः ॥

उपक्राणः, पुं, (उप + क्राण् + अच् ।) प्रक्राणः । वीणा-
शब्दः । इत्यमरटीकायां रायसुजुटः ॥

उपक्षेपशधर्मः, पुं, (उपक्षेपशधूपो धर्मः) शूद्र-
सामिकान्नस्य पाकार्थं ब्राह्मण्यद्वे समर्पणम् ।
इति शुद्धितत्त्वे कल्पतरुः ॥

उपगतः, चि, (उप + गम् + क्त ।) अङ्गीकृतः । स्त्री-
कृतः ॥ इत्यमरः ॥ (यथा रघौ ६। १५ ।
“उपगतोऽपि च मण्डलनाभिता-
मनुहितान्यसितातपवारणः” ॥) कृतमैथुनः ॥

उपगमः, पुं, (उप + गम् + षप् ।) अङ्गीकारः ।
निकटगमनम् । इति मेदिनी ॥ (यथा रघौ ६। ६६ ।
“तं प्राप्य सर्वव्यथानवनयं
यावत्तताम्योपगमात् कुमारी” ॥)

उपगृहणं, स्त्री, (उप + गृह् + ल्युट् ।) आलिङ्गनम् ।
इत्यमरः ॥ (“स्मरन्मुकुन्दाङ्घ्र्योपगृहणं पुनः” ॥

इति भागवते १।५।१६ ॥ तथा च साहित्य-
दर्पणे ६ परिच्छेदे ।

“ह्यतिः प्रमाद आनन्दः समयोऽप्युपगृहणम्” ॥

उपग्रहः, पुं, (उपग्रह्यते इति । उप + ग्रह + षप् ।)
वन्दी । इत्यमरः ॥ वंदुयान् इति भाषा । उप-
योगः । अयुक्कलः । इति मेदिनी ॥ (ग्रहसदृशो
ज्योतिःपदार्थभेदः । यथा महाभारते ३ । खान्द-
शत्रुसमागमे २२६ । १ ॥

“ग्रहाः सोपग्रहश्चैव ऋषयो मातरस्तथा ।
ज्ज्वाशनसुखाच्चैव दीप्ताः परिषदां गणाः” ॥)

उपग्रहणं, स्त्री, (उप + ग्रह + ल्युट् ।) उपाकरणम् ।
संस्कारपूर्वकश्रुतियहणम् । इत्यमरटीकायां
रायसुजुटः । “स्त्रीकारः । यथा, रामायणे १।४।४।
“वेदोपग्रहणार्थाय तावद्याहृत्य प्रभुः” ।

वेदोपग्रहणार्थाय इति पाठान्तरम् ॥)

उपग्रह्यः, पुं, (उपग्रह्यते इति । उप + ग्रह +
ण्यत् ।) उपगौकनम् । इत्यमरः ॥ भेटी ङाणि
इत्यादि भाषा ॥

उपघातः, पुं, (उपग्रह्यते अनेन । उप + ह्न +
करणे घञ् ।) रोगः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (भावे
घञ् । विनाशः । यथा,—
“तथात्वञ्चेदिन्द्रियाणामुपघाते कथं स्मृतिः” ।
इति भाषापरिच्छेदे । ४८ । अषकारः ।
“स्त्रीणाञ्च प्रेक्षागालम्भसुपघातं परस्य च” ॥
इति मनुः । २। १०६ ॥)

उपघ्नः, पुं, (उप + ह्न + क्त ।) निकटाश्रयः । इत्य-
मरः ॥ (यथा, रघुः । १५। १ ।
“क्रेदादिवोपघ्नतरोर्रतव्यौ” ॥)

उपचक्रः, पुं, (चक्रोच्चक्रनाम्ना तुल्यः ।) चक्रवाकपक्षि-
विशेषः । अस्य मांसगुणाः । लघुत्वम् । हृद्यत्वम् ।
उष्णवीर्यत्वम् । कटुपाकित्वम् । बलाप्रिद्विकार-
रित्वम् । इति राजवल्लभः ॥

“चक्रोरैवपचक्रैश्च पक्षिभिर्जीविवकैः” ॥
इति महाभारते ३ भीमस्याजगरग्रहणे १७८।७ ॥

उपचक्षुः, [स] स्त्री, (उपगतं चक्षुर्भेदं दर्शनार्थम् ।)
दिव्यचक्षुः । चक्ष्मा इति पारस्यभाषा । इति
लोकप्रसिद्धम् ॥

उपचयः, पुं, (उप + चि + अच् ।) वृद्धिः । उन्नतिः ।
“स्वप्रत्युपचये केचित् परस्य व्यसने परे” ।
इति भाषः । २। ५७ । “तदेतेषामस्मत्पुत्राणां
ज्ञानोपचये भवन्तः प्रमाणम्” ॥ इति हितोप-
देशे कथामुखम् ।) लघात् तृतीयधरुदशमैका-
दशस्थानानि । इति ज्योतिषम् ॥

उपचरितं, चि, (उपचर्यते स्म । उप + चर + क्त ।)
उपासितम् । सेवितम् । इत्यमरः ॥

उपचर्या, स्त्री, (उप + चर + क्णप् + टाप् ।) चि-
कित्सा । इति हलायुधः ॥

उपचायः, पुं, (उपचीयतेऽपिरस्मिन् इति । “अपौ
परिचायोपचायसमुच्चाः” ३। १२१ । इतिथ्य-
दाथादेशौ निपात्येते । उप + चि + ण्यत् ।) यज्ञा-
भिः । इत्यमरः ॥

उपचारः, पुं, (उप + चर + घञ् ।) गोगपतिकारः ।